

Arkeologisk utredning, etapp 1

Vindkraft i Hallhult och Tapplarp

Inför planerad vindkraftsetablering

*Barkeryds socken i Nässjö kommun
Jönköpings län*

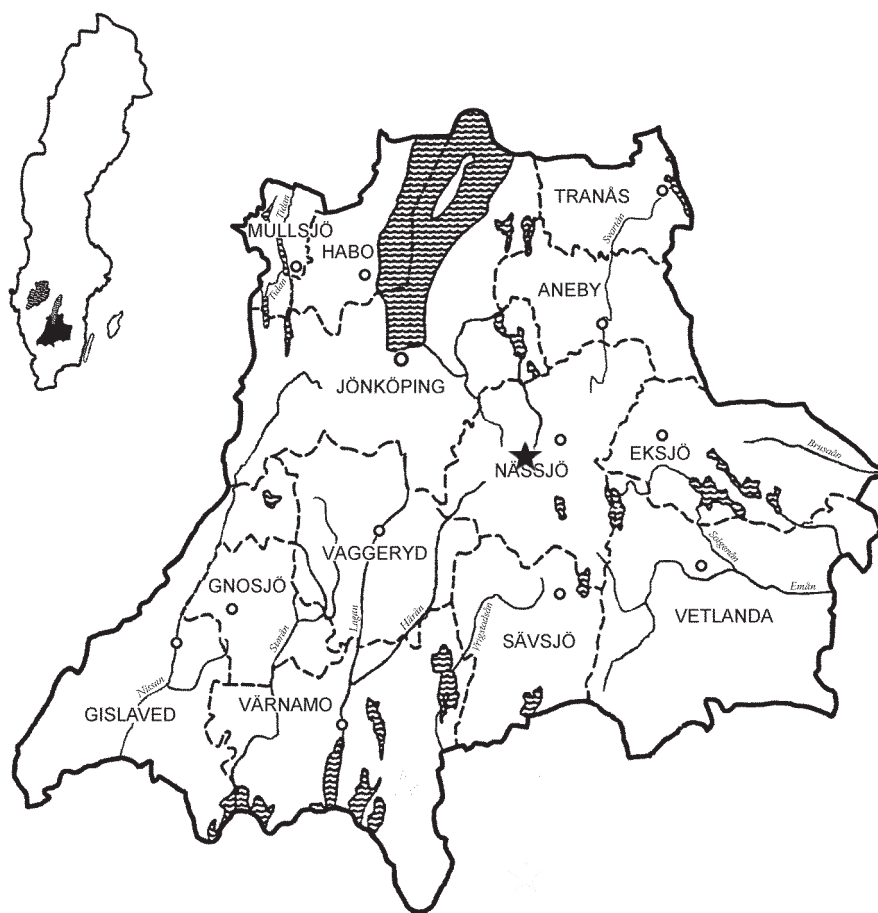


Arkeologisk utredning, etapp 1

Vindkraft i Hallhult och Tapplarp

Inför planerad vindkraftsetablering

*Barkeryds socken i Nässjö kommun
Jönköpings län*



Rapport och ritningar: Rickard Wennerberg

Grafisk design: Anna Stålhammar

Tryckning och distribution: Birgitta Blomkvist och Marita Tidblom

Jönköpings läns museum, Box 2133, 550 02 Jönköping

Tel: 036-30 18 00

E-post: info@jkpglm.se

www.jkpglm.se

Utdrag ur tryckta och ajourhållna ekonomiska kartor är återgivna enligt tillstånd:

Ur karta © Lantmäteriet. Medgivande MS2007/04833.

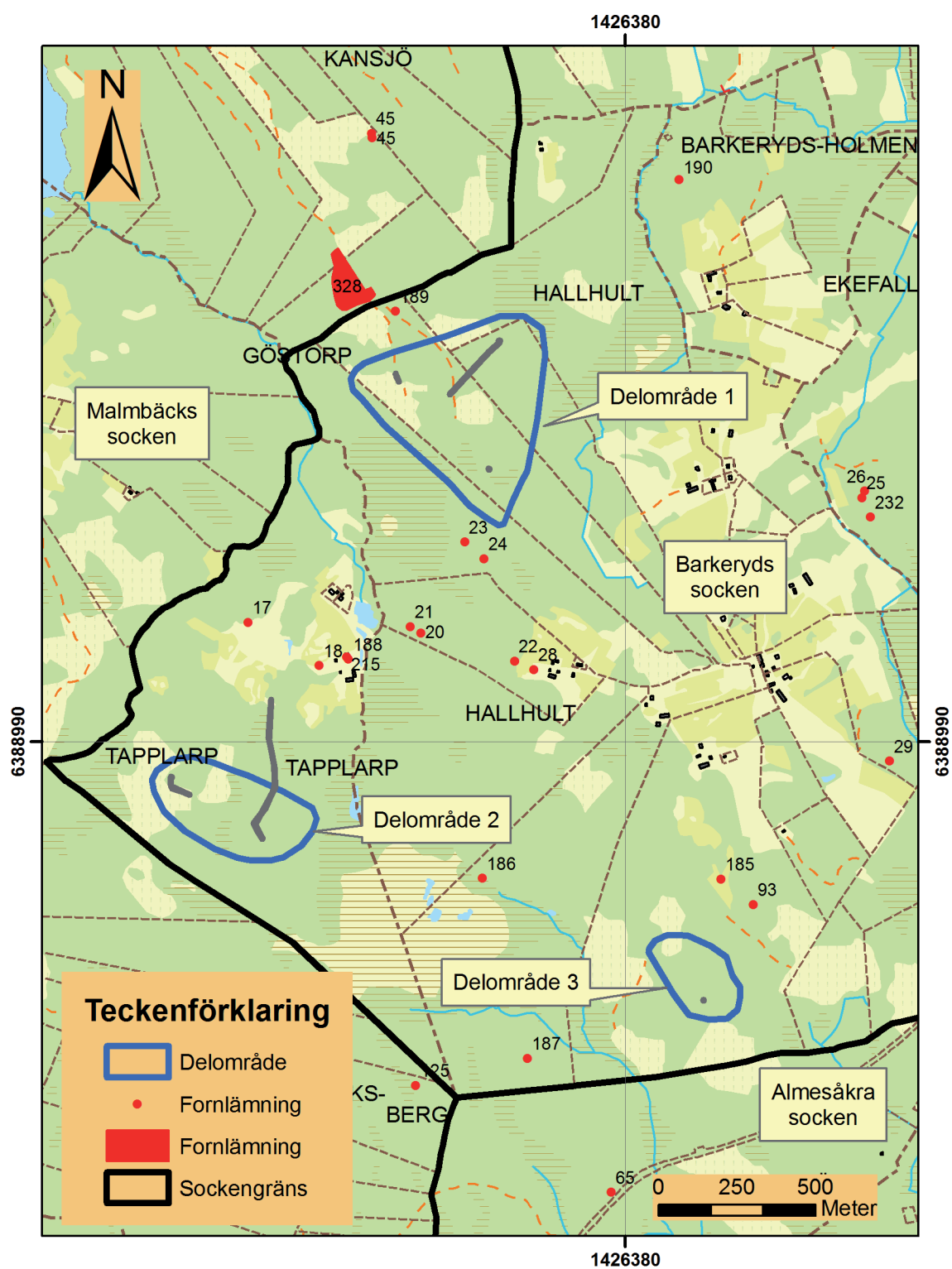
© JÖNKÖPINGS LÄNS MUSEUM 2009

Innehåll

Inledning.....	5
Målsättning och metod	5
Topografi.....	5
Fornlämnings- och kulturmiljö.....	6
Tidigare undersökningar.....	6
Det äldre kartmaterialet.....	8
Resultat.....	8
Delområde 1	8
Delområde 2	11
Delområde 3	11
Sammanfattning.....	11
Åtgärdsförslag.....	12
Administrativa uppgifter.....	13
Referenser.....	14
Tryckta källor.....	14
Arkiv.....	14
Kartunderlag.....	14
Figurförteckning.....	15

Bilagor

Bilaga 1. Läningslista



FIGUR 1. Utdrag ur digitala fastighetskartan över området kring Hallhult och Tapplarp. De tre delområdena är markerade med blå linjer. Skala 1:20 000.

Inledning

Under januari månad 2009 genomförde Jönköpings läns museum en arkeologisk utredning, etapp 1, inom tre delområden tänkta för vindkraftsetablering. Utredningen föranleddes av att Smålandsvind AB planerade för en nyetablering av sex vindkraftverk.

Delområdena var belägna kring Hallhult och Tapplarp väster om Fredriksdal i Barkeryds socken, Nässjö kommun och omfattade tillsammans en yta av ca 41 hektar. Fält- och rapportansvarig var antikvarie Rickard Wennerberg vid Jönköpings läns museum.

Målsättning och metod

Den arkeologiska utredningen syftade till att fastställa förekomsten av sedan tidigare ej kända forn- och kulturlämningar. Utredningen genomfördes i form av fältinventering och kartstudier.

Utsträckningen för de nyregistrerade lämningarna mättes in med hjälp av handdator med tillhörande blåtands-GPS. Vidare gavs de en översiktlig beskrivning enligt Riksantikvarieämbetets praxis, samt en antikvarisk bedömning. Ystora lämningar försökte avgränsas så långt som möjligt.

Topografi

Delområdena är belägna i Barkeryds socken och ligger i en halvcirkel kring byn Hallhult. Kansjön är närmare en kilometer nordväst om delområde 1. Mellan delområde 1 och 2 ligger Tapplarp. Byn Göstorp ligger ca en kilometer väster om delområde 1, respektive drygt en kilometer nordväst om delområde 2. Delområde 3 är beläget ca en kilometer väster om Fredriksdal, respektive nordväst om Fredriksdalssjön.

Vad beträffar berggrunden, löper gränsen mellan yngre ögonförande granit och den så kallade Almesåkrgruppen i nordvästlig riktning ungefär mellan Fredriksdalssjön och Kansjön. Den yngre ögonförande graniten dominerar de centrala delarna av Jönköpings län, medan Almesåkrgruppen består av konglomerat, sandsten och skiffer. I samma skikt som Almesåkrgruppen är även större partier med olikåldrig diabas (SGU).

Delområde 1 utgörs av kuperad moränmark. Skogsmarken i form av barrskog dominerar och inom området är flera större kalhyggen och områden med ungskog. I sydväst och nordost avgränsas området av våtmarker. I östra delen avgränsas närmast delområdet av en smal, men markerad moränås.

Delområde 2 består även det av ställvis kuperad moränmark, dominerat av barrskog, främst granskog. Stora partier av delområdet utgörs av ungskog eller kalhyggen, samt våtmarker.

Som övriga delområden består delområde 3 av moränmark, här dock främst syd- och sydvästsluttande. Skogsmarken dominerar även här och i sydligaste delen är ett större kalhygge.

Fornlämnings- och kulturmiljö

Delområde 1 och 3 är belägna inom Hallhults bys ägor och utgjordes till största delen av utmark, medan delområde 2 är i södra delen av Tapplarps ägor.

Hallhult omnämns första gången 1542 och skrevs då *Halultt*. På 1500-talet är en gård med 1 mantal känt. 1955 stavningsändrades namnet från *Halhult* till Hallhult. Tapplarp är omnämnt som kyrko-utjord 1575 och gård sedan 1600-tal (Agertz 2008, F-Topo).

Inom några hundra meter nordväst om delområde 1 ligger RAÄ 189, Barkeryds socken och RAÄ 328, Malmbäcks socken. RAÄ 189 utgörs av torplämningen Kortebo. Torpet är belagt på Laga skifteskarta från 1853 och på Generalstabskarta från 1875. RAÄ 328 är ett område med röjningsrösen. Hundratalet meter söder om delområde 1 finns också två kvadratiske stensättningar (RAÄ 23 och 24, Barkeryds socken).

400–500 meter norr om delområde 2 är RAÄ 17 och 18, Barkeryds socken, registerade, vilka båda utgörs av kvadratiske stensättningar. Något öster om RAÄ 18 är också RAÄ 188 och 215, en väghållningssten respektive uppgift om grav.

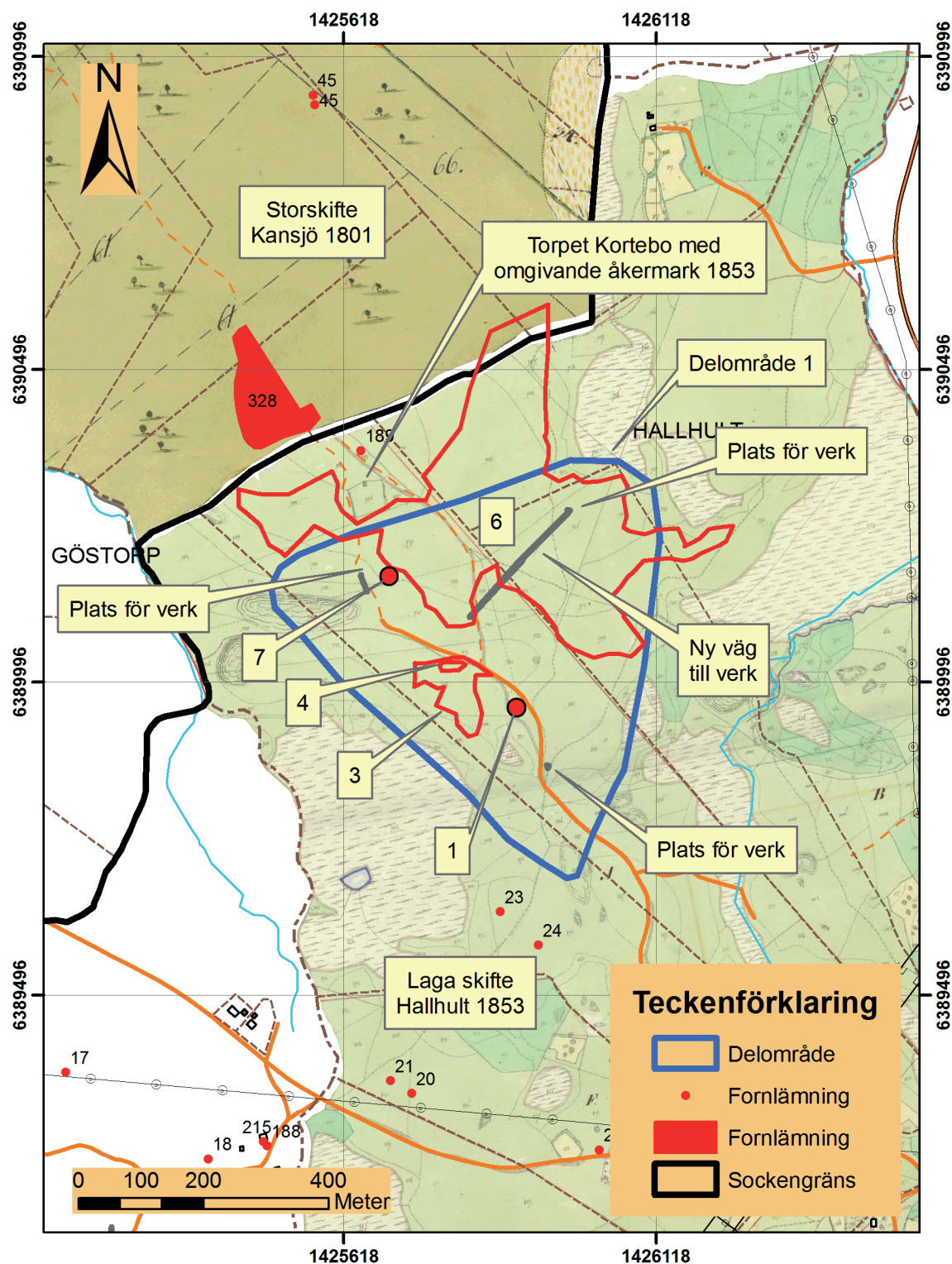
500–600 meter sydväst, respektive nordväst om delområde 3 finns RAÄ 187 och 186, Barkeryds socken, en uppgift om torplämningen Finnabo samt en fornlämningsliknande lämning. Torplämningen Finnabo med omgivande ägor och åkermark är markerad både på Hallhults storskifteskarta från 1796 och på laga skifteskarta från 1853.

Ca 200 meter nordost om delområde 3 ligger RAÄ 93 och 185, vilka utgörs av "Vridstenen", ett naturföremål med tradition, samt uppgift om torpet Sörängen/Ängen. Torpets åkermark är markerat på laga skifteskarta från 1853 och ekonomisk karta från 1950-tal, men ej på storskifteskartan från 1796. På den ekonomiska kartan är namnet *Ängen* utsatt.

Tidigare undersökningar

I Barkeryds socken har enstaka arkeologiska insatser genomförts tidigare. Redan 1883 karterade Axel Ramm ett gravfält i Esperyd (JLM dnr 99001/1883). 1977 undersöktes en rund stensättning (RAÄ 86) i samband med en planerad grustäkt i Barkeryd (Lundström 2000). Vid breddning av en väg inom fastigheten Ribbingsnäs 2:11 invid RAÄ 72 undersöktes resterna av en domarring. Undersökningen genomfördes år 1984 och en gravgömma bestående av en kruka med brända ben och en vertikalt stående kniv framkom (Varenius 1991).

Flera insatser inför vindkraftsetableringar har även genomförts söder om det här aktuella utredningsområdet. I både Topperyd, Kansjö och i området öster om Hiarum och Berg har arkeologiska utredningar gjorts tidigare (Wennerberg 2008, 2009a och b).



FIGUR 2. Delområde 1 (markerat med blå linje) med nyregistrerade lämningar och plats för vindkraftverk och vägar. Tidigare registreringar i FMIS är markerade i rött och nr utan textruta. Som underlagskartor är Kansjö storskifteskarta från 1801 (i NV delen), samt Hallhult laga skifteskarta från 1853. På sistnämnda är torpet Kortebos ägor markerade som en fyrkant. Skala 1:10 000.

Det äldre kartmaterialet

Vad beträffar det äldre kartmaterialet studerades både Generalstabskartan från 1875 och äldre lantmäterikartor över Hallhults by och den i norr angränsande Kansjö by. Kartorna bestod av två storskifteskartor och en laga skifteskarta. Enligt dessa var delområde 1 och 3 utmärkt till Hallhults by och utgjordes av betesmark och skog.

Redan under 1700-talet hade enstaka torp (Finnabo) vuxit fram utanför själva bybildningen, men under 1800-talet tillkommer fler (Kortebo, Ängen).

Resultat

Vid utredningen registrerades sammanlagt åtta lämningar. För en mer detaljerad beskrivning av dessa, se BILAGA 1.

I det följande benämns lämningarna såsom fast fornlämning eller övrig kulturhistorisk lämning. Fasta fornlämningar är generellt äldre lämningar från förhistorisk tid eller medeltid, men även yngre lämningar kan bedömas som fasta fornlämningar. Fasta fornlämningar besitter även lagskydd enligt Kulturminneslagen (KML). Övriga kulturhistoriska lämningar är vanligtvis från senare tid och har i sin tur stöd i Skogsvårdslagens hänsynsparagraf (§30).

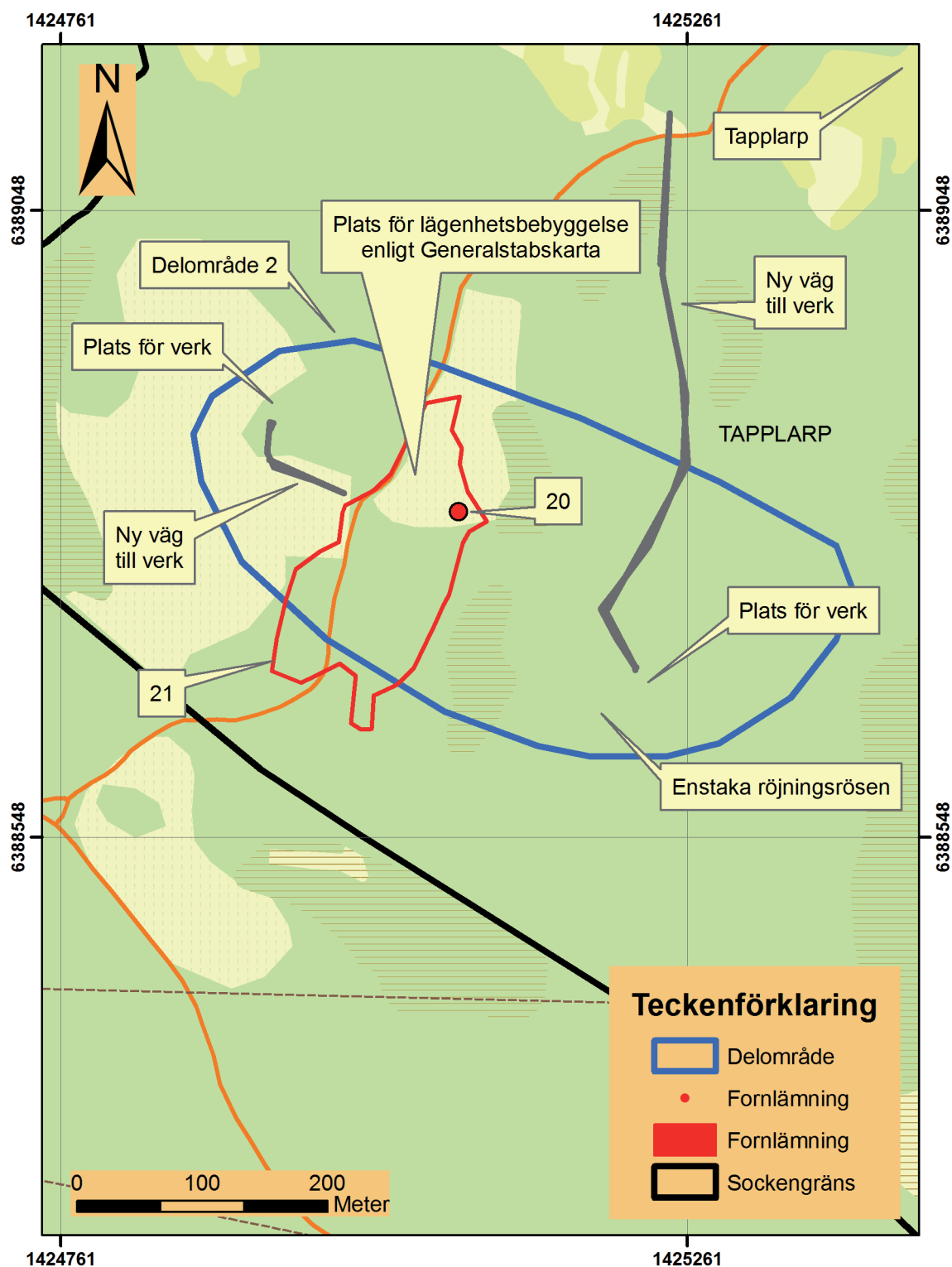
Delområde 1

Inom delområdet (se FIGUR 2) registrerades två områden med röjningsrösen (fossil åker, nr 3 och 6), ett område med kolbottnar (nr 4), samt två ensamliggande kolbottnar (nr 1 och 7). Två lämningar utgick (nr 2 och 5).

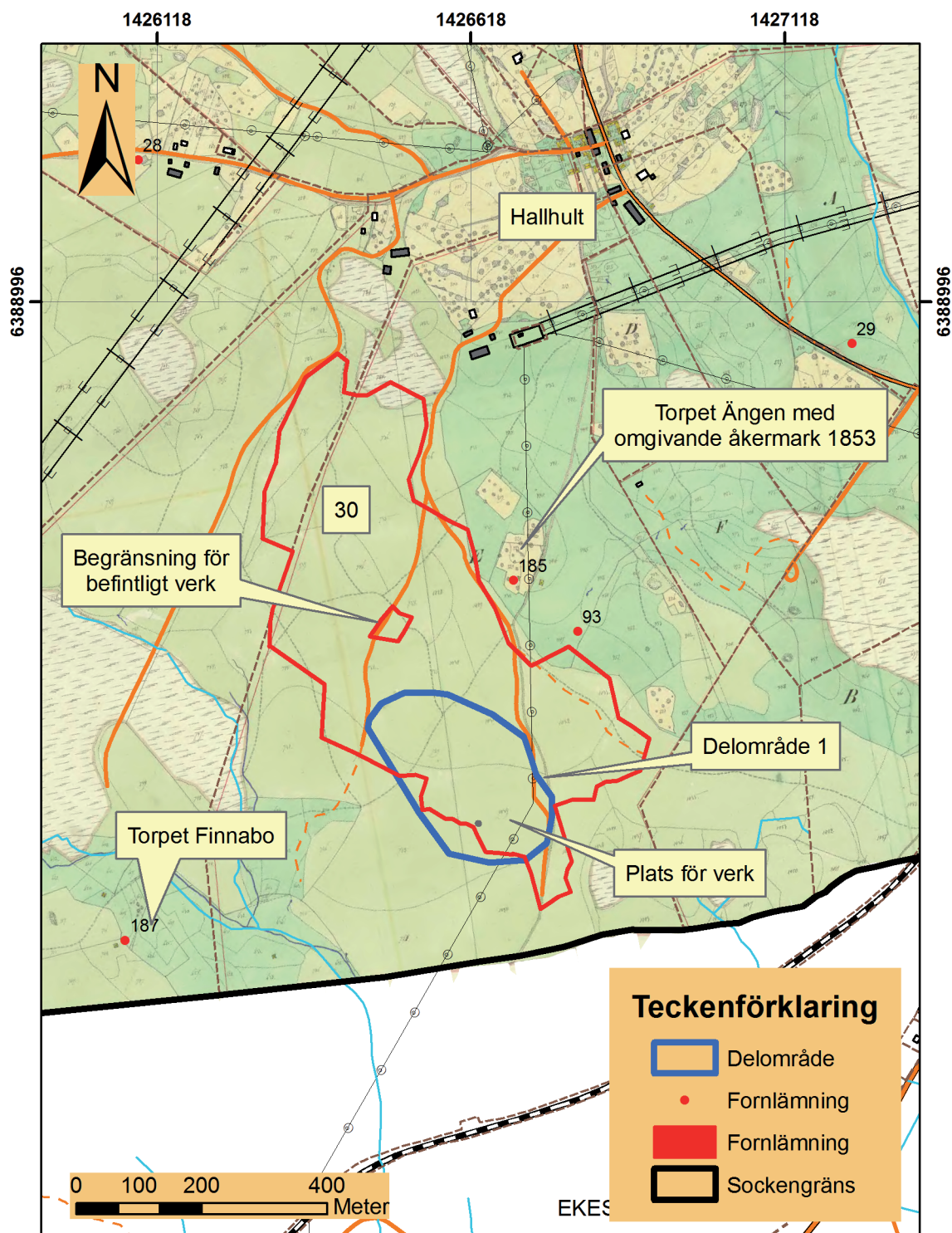
Det stora röjningsröseområdet (nr 6) gick utanför delområdet men kunde ej helt avgränsas mot norr och nordväst utan fortsätter i dessa riktningar. Området begränsades dock gentemot ett yngre torp (RAÄ 189, Barkeryds socken) och dess åkermark som var tydlig både i fält och i äldre kartmaterial. Östra delen av det större röjningsröseområdet var kuperat med flera naturliga avsatser. Där det planerade verket skall ställas upp inom röjningsröseområdet är även bra boplatslägen.

Båda röjningsröseområdena bedömdes vara fasta fornlämningar, medan de övriga är att betrakta som övriga kulturhistoriska lämningar.

Där de övriga två verken är planerade att ställas upp finns inget att invända ur antikvarisk synvinkel.



FIGUR 3. Delområde 2 (markerat med blå linje) med nyregistrerade lämningarna och plats för vindkraftverk och vägar. Nr 20 är sannolikt jordkällaren till den lägenhetsbebyggelse (backstuga) som är belagd på Generalstabskarta från 1875. Skala 1:5 000.



FIGUR 4. Delområde 3 (markerat med blå linje) med nyregistrerade lämningarna och plats för vindkraftverk. Tidigare registreringar i FMIS är markerade som röda punkter i rött och nr utan textruta. Inom det stora nyregistrerade röjningsröseområden (nr 30) står sedan tidigare ett vindkraftverk. Bakgrundskarta är Hallhult laga skifteskarta från 1853. Ca 200 meter norr om delområdet är platsen för torpet Ängen med omgivande åkermark. Skala 1:10 000.

Delområde 2

Vid utredningstillfället var stora mängder snö inom delområdet. Inom delområdet kunde dock en husgrund i form av en jordkällare (nr 20) registreras, samt ett område med röjningsrösen (nr 21), vilket delvis fortsatte utanför delområdets begränsning i söder (se FIGUR 3).

Enligt Generalstabskarta från 1875 skall en lägenhetsbebyggelse ha funnits ungefär på platsen för jordkällaren, men ingen ytterligare husgrund kunde konstateras vid utredningstillfället. Vid vägen i väster är dock en träskylt uppställd med texten "Backstuga". Området med röjningsrösen var till stor del belägen kring och i anslutning till platsen för lägenhetsbebyggelsen. Karaktären på flertalet röjningsrösen var också av yngre typ, ofta toppiga och med större stenar. Både nr 20 och 21 är därför bedömda som övriga kulturhistoriska lämningar.

På platsen för det östra verket iakttogs röjningsrösen, men dessa kunde ej begränsas till ett område. Platsen var också avverkad vid utredningstillfället.

Där de två verken är planerade att ställas upp finns inget att invända ur antikvarisk synvinkel.

Delområde 3

Ett större röjningsröseområde (nr 30) sträckte sig över större delen av utredningsområdet, samt långt utanför detta mot norr, sydost och söder (se FIGUR 4). Området kunde ej avgränsas fullt ut i dessa riktningar. Sannolikt fortsätter området även västerut. Röjningsröseområdet är bedömt som fast fornlämning.

Ca 120 meter norr om gränsen för delområdet och inom det nyregistrerade röjningsröseområdet står sedan tidigare ett vindkraftverk uppställt.

Sammanfattning

I januari 2009 genomförde Jönköpings läns museum en arkeologisk utredning, etapp 1, inom tre delområden kring Hallhult och Tapp-larp väster om Fredriksdal, Nässjö kommun. Inom delområdena, vilka sammanlagt omfattade ca 41 hektar, planerades för uppställning av sex vindkraftverk. Uppdragsgivare var Smålandsvind AB. Delområde 1 och 3 var belägna inom Hallhults bys ägor och utgjordes enligt äldre lantmäterikartor till största delen av utmark. Delområde 2 var däremot beläget i södra delen av Tapplarps ägor.

Vid utredningen registrerades sammanlagt åtta lämningar, varav fem i eller delvis inom delområde 1. Två av dessa (nr 3 och 6) var röjningsröseområden, bedömda som fast fornlämning. Den planerade uppställningsplatsen för ett vindkraftverk är inom ett större röjningsröseområde (nr 6), där det även är bra boplatslägen. De resterande registrerade lämningarna var kolbottnar eller områden

med kolbottnar. Där de övriga två verken är planerade att ställas upp finns inget att invända ur antikvarisk synvinkel.

Inom delområde 2 registrerades en husgrund (jordkällare) och ett område med röjningsrösen. Sistnämnda fortsatte delvis utanför delområdets begränsning i söder. Enligt Generalstabskartan skall en lägenhetsbebyggelse ha funnits ungefär på platsen för jordkällaren. Karaktären på flertalet röjningsrösen i röjningsröseområdet var av yngre typ, ofta toppiga och med större stenar. Både husgrunden och röjningsröseområdet är bedömda som övriga kulturhistoriska lämningar. Där de två verken är planerade att ställas upp finns inget att invända ur antikvarisk synvinkel.

Ett större röjningsröseområde (nr 30) sträckte sig över större delen av utredningsområde 3, samt utanför detta. Röjningsröseområdet kunde ej begränsas mot norr, sydost, söder och väster och bedömdes såsom fast fornlämning. Inom det nyregistrerade röjningsröseområdet står ett vindkraftverk uppställt sedan tidigare.

Åtgärdsförslag

Jönköpings läns museum anser att för delområde 1 bör någon form av arkeologisk insats göras före väg kan dras och det verk ställas upp som planerats inom det stora röjningsröseområdet (nr 6). På platsen där verket skall ställas upp är även bra boplatslägen. En arkeologisk insats bör göras i syfte att dokumentera de röjningsrösen och fossila odlingsspår inom nr 6 som kan beröras av etableringen inom detta område.

I delområde 2 kommer planerade vägstäckningar och uppställningsplatser ej att omfatta några lämningar.

Inom delområde 3 är den planerade uppställningsplatsen inom ett större område med röjningsrösen (nr 30), bedömd som fast fornlämning. Platsen där verket skall ställas upp är avverkat och markberett. Här bör en enklare dokumentation av de lämningar som berörs göras före uppställning av verk sker. Sedan tidigare står ett vindkraftverk inom röjningsröseområdet endast ca 120 meter norr om gränsen för delområde 3.

Länsstyrelsen beslutar om ytterligare åtgärder.

Referenser

Tryckta källor

- Agertz, J. 2008. *Om ortnamn i Jönköpings län*. Småländska kulturbilder 2008. Jönköping.
- Lundström, S. 2000. *Fornlämning 86- övervuxen stensättning. Inför utvidgning av befintlig grustäkt inom Södra Skattegården 1:3*. Jönköpings läns museum, arkeologisk rapport 2000:23. Jönköping.
- Varenius, B. 1991. *Arkeologisk undersökning av en nyupptäckt domarring RAÄ 72, Barkeryd sn, Nässjö kommun*. Jönköpings läns museum, arkeologisk rapport 1991:11. Jönköping.
- Wennerberg, R. 2008. *Fossila odlingsspår i Topperyd. Arkeologisk utredning, etapp 1, inför planerad vindkraftsetablering inom fastigheten Topperyd 2:1*. Jönköpings läns museum, arkeologisk rapport 2008:92. Jönköping.
- Wennerberg, R. 2009a. *Röjningsrösen och kolbottnar. Inför planerad vindkraftsetablering väster om Fredriksdal*. Jönköpings läns museum, arkeologisk rapport 2009:08. Jönköping.
- Wennerberg, R. 2009b. *Mer vindkraft i Topperyd. Inför planerad vindkraftsetablering*. Jönköpings läns museum arkeologisk rapport 2009:15. Jönköping.

Arkiv

- F-Topo. Databas över ortnamn och äldsta belägg inom Jönköpings län. Upprättad av Jan Agertz. Jönköpings läns museum.
- Jönköpings läns museums antikvarisk-topografiska arkiv.
- Riksantikvarieämbetets fornminnesregister (FMIS).

Kartunderlag

- Generalstabskartan Nässjö, RAK-id J243-27-1, 1875.
- Sveriges geologiska undersökning SGU Ser. Ah nr 11 Specialkarta. Berggrunden i Jönköpings län.

Arkivsök, lantmäteriets söktjänst:

Barkeryds socken:

Hallhult E9-14:1, Storskifte 1796. Jonatan Montelin, David Ulrik Montelin.

Hallhult E9-14:2, Laga skifte 1853. Fredrik August Strandberg.

Malmbäcks socken:

Kansjö E76-30:2, Storskifte 1801. Gustaf Esping.

Figurförteckning

Figur 1. Området kring Hallhult och Tapplarp. Skala 1:20 000	4
Figur 2. Delområde 1. Skala 1:10 000	7
Figur 3. Delområde 2. Skala 1:5 000	9
Figur 4. Delområde 3. Skala 1:10 000	10

Lämningslista

Hallhult-Tapplarp, JLM dnr 396/08

Delområde 1

Nr	Sakord	Beskrivning	Skador, vegetation, terräng, orientering	Bedömning	Åtgärdsförslag
1	Kolningsanläggning	Kolbotten, rund, ca 9 m diam, 0,3 m h. Till största delen omgiven av ränna, ca 1 m br, 0,2-0,35 m dj. Provstick i kolbotten visade på ett ca 0,3 m tj kollager.	Skadad av skogsmaskin. 2 större granar i V kanten, ett 10-tal granplantor, något lövsly, gräs, bärris, mossor. I obetydlig sänka, moränmark, skogsmark, kalhygge med nyplanterade unggranar. I kant av kalhygge och äldre granskog, ca 14 m VSV om skogsväg.	Övrig kulturhistorisk lämning	Ingen åtgärd
2	Utgår				
3	Fossil åker	Röjningsröseområde, ca 125x40-120 m (N-S), bestående av ca 30-40 röjningsrösen, vanligen oregelbundna till runda, samt med flack profil. Röjningsrösen är vanligen 2-3 m diam, 0,2-0,35 m h, av 0,1-0,3 m st stenar. I områdets C del är ett större röjningsröse, ca 5 m diam, 0,4 m h. Området kan eventuellt fortsätta något mot V i tätt växande ungskog.	Ett flertal röjningsrösen skadade av skogsmaskin. Ett flertal yngre granar och granplantor, något lövsly, gräs, mossor. Något kuperad småblockig moränmark, skogsmark, kalhygge och planterad olikåldrig yngre granskog. Omedelbart S om skogsväg.	Fast fornlämning	Arkeologisk insats
4	Område med skogsbrukslämningar	Område med kolbottnar, ca 40x15 m (O-V), bestående av 2 kolbottnar, ca 10-11 m diam, 0,2-0,35 m h. 1 kolbotten är till största delen omgiven av ränna, ca 1 m br, 0,2-0,3 m dj. 1 kolbotten är omgiven av mindre stybbgropar. Provstick i kolbottarna visade på ca 0,2 m tj kollager.	Ett flertal granplantor, något lövsly, gräs, mossor. I mindre dalsänka, moränmark, skogsmark, kalhygge. I mindre dalsänka, ca 8 m S om skogsväg.	Övrig kulturhistorisk lämning	Ingen åtgärd
5	Utgår				
6	Fossil åker	Röjningsröseområde, ca 100-790x25-480 m (O-V), bestående av minst 300-350 röjningsrösen, vanligen oregelbundna till runda, samt med flack profil. Röjningsrösen är vanligen ca 3 m diam och 0,2-0,35 m h, av 0,1-0,35 m st stenar. Ställvis är röjningsrösen glest belägna inom området och vissa partier saknar närmast rösen, bl. a. i ett lägre liggande parti i områdets SO del. I NV delen är rösen något större, intill 4 m diam och 0,4 m h av 0,2-0,4 m st stenar. Området har ej avgränsats fullt ut mot N och NV, men däremot gentemot stenmur och större röjningsrösen i anslutning till torplämningen Kortebo (RAÄ 189) i områdets NV del.	Ett flertal röjningsrösen är skadade av skogsmaskin. Ställvis kuperad, småblockig moränmark, skogsmark, företrädesvis olikåldrig barrskog. I O delen kalhygge.	Fast fornlämning	Arkeologisk insats
7	Kolningsanläggning	Kolbotten, rund, ca 11 m diam, intill 0,4 m h. Omgiven av mindre stybbgropar. Provstick i kolbotten visade på ett ca 0,2 m tj kollager.	Skadad av skogsmaskin. 1 större gran, gräs, något bärris, mossor. Något S-sluttande blockrik moränmark, skogsmark, glest växande medelålders barrskog. Ca 35 m NO om skogsväg.	Övrig kulturhistorisk lämning	Ingen åtgärd

Delområde 2

Nr	Sakord	Beskrivning	Skador, vegetation, terräng, orientering	Bedömning	Åtgärdsförslag
20	Husgrund, historisk tid	Jordkällare, oregelbunden, ca 4 m diam, ca 0,5 m h, intill 1 m dj. Kallmurade väggar av vanligen 0,3-0,5 m st stenar. En ca 0,8 m l och 0,3 m br överliggare är nedrasad vid öppningen. Öppning åt SO. På O sidan av väg ca 55 m VNV om jordkällaren står en träskylt uppsatt med texten: "Backstuga". Ingen ytterligare husgrund kunde konstateras vid utredningstillfället. Enligt Generalstabskarta från 1875 skall en lägenhetsbebyggelse ha funnits ungefär på denna plats.	På krön av O-sluttande moränmark, skogsmark, planterad granskog. Ca 55 m OSO om väg.	Övrig kulturhistorisk lämning	Ingen åtgärd
21	Fossil åker	Röjningsröseområde, ca 265x30-120 (NNO-SSV), bestående av ca 50 röjningsrösen av ställvis blandad karaktär, dock vanligen oregelbundna och runda, ca 3-6 m diam, 0,3- intill 1 m h, av 0,2-0,6 m st stenar. I C delen är röjningsrösen störst och här har rösen även stora inslag av större sten och ställvis anlagda invid markfasta block. Området avgränsas i C delen ställvis av stenmurar och röjningssten i V och O. I S delen är 2 större stenansamlingar, ca 6-8 m diam, 0,3-0,4 m h. Området har ej kunnat avgränsas fullt i S och N pga rikligt med snö och tätt växande yngre granskog.	Flera röjningsrösen skadade av skogsmaskin. Småblockig moränmark, skogsmark, olikåldrig barrskog, främst yngre och medelålders granar med inslag av äldre tall och yngre löv.	Övrig kulturhistorisk lämning	Ingen åtgärd

Delområde 3

Nr	Sakord	Beskrivning	Skador, vegetation, terräng, orientering	Bedömning	Åtgärdsförslag
30	Fossil åker	Röjningsröseområde, ca 940x65-420 (NNV-SSO), bestående av minst 350-400 röjningsrösen, vanligen oregelbundna till runda och flacka. Röjningsrösen är vanligen ca 2,5-3,5 m diam, 0,2-0,35 m h, av 0,1-0,4 m st stenar. Ställvis, främst i områdets N och NV del är röjningsrösen något större och kraftigare, intill 4-5 m diam och 0,4 m h. Röjningsrösen är ställvis glest belägna inom området och vissa partier saknar närmast rösen. Området har ej fullt avgränsats i V, S och O p.g.a. tätt växande ungsog. Området fortsätter med största sannolikhet i dessa riktningar.	Ett flertal skadade av skogsmaskiner och vägdragningar. Svagt kuperad stenig moränmark, skogsmark, olikåldrig barrskog, främst gran.	Fast fornlämning	Arkeologisk insats

I januari månad 2009 utförde Jönköpings läns museum en arkeologisk utredning inom tre delområden kring Hallhult och Tapplarp väster om Fredriksdal. Sex nya vindkraftverk planerades ställas upp inom delområdena.

Vid utredningen kunde sammanlagt åtta sedan tidigare okända lämningar registreras. Av dessa var fyra röjningsröseområden, flera kolbottnar, samt jordkällaren på platsen för en backstuga. Flera av röjningsröseområdena bedömdes vara fasta fornlämningar och två planerade uppställningsplatser för vindkraftverk låg inom större röjningsröseområden. På en av uppställningsplatserna fanns även bra boplatslägen.

